

טור אורח חיים סימן תרכה

מארץ מצרים באותות ובמופתים. והסוכות שאומר הכתוב שהושיבנו בהם הם ענני כבודו ג שהקיפנו בהם לבל יכה אותנו שרב ושמש. ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנזכור נפלאותיו ונוראותיו. ואף על פי שהוציאנו ממצרים בחדש ניסן לא צונו לעשות סוכה באותו הזמן לפי שהוא ימות הקיץ ודרך כל אדם לעשות סוכה לצל ולא היתה ניכרת עשייתנו בהם שהם במצות הבורא יתברך ולכן צוה אותנו שנעשה סוכות בחדש השביעי שהוא זמן הגשמים ד ודרך כל אדם לצאת מסוכתו ולישב בביתו ואנחנו יוצאים מן הבית לישב בסוכה בזה יראה לכל שמצות המלך היא עלינו לעשותה. וסוכה זו צריכה שתהיה במקום הראוי לעשותה. וממין הראוי. ושיהיו

ביאור הגר"א שיר השירים א, ד

נגד ארבעה רגלים: הראשון נגד פסח שאמרו שירה. והשני נגד שבועות שהוא מתן תורה, והשלישי הוא נגד סוכות, שהוא זכר להיקף ענני כבוד, שהיה תלוי בבנין המשכן ²⁴⁸ [כידוע ²⁴⁹] ²⁵⁰, (וכתיב 'והעם הביאו' ²⁵¹). ובזה מתורץ מה שהקשו ²⁵² למה אנחנו עושים סוכות בתשרי, כיון שהוא נגד היקף ענני כבוד היה ראוי לעשות בניסן, כי בניסן היה תחילת היקף עננים. אבל נראה, לפי שכשעשו את העגל נסתלקו העננים ²⁵³, ואז לא חזרו עד שהתחילו לעשות המשכן ²⁵⁴. ומשה ירד ביום הכיפורים, ובמחרת יום הכיפורים ויקהל משה את בני ישראל ²⁵⁵, וציוה על מלאכת המשכן, זה היה בי"א תשרי, וכתיב ²⁵⁶ 'והעם הביאו [עוד נדבה ²⁵⁷] בבוקר בבקר', עוד שני ימים, הרי י"ג בתשרי, ובי"ד בתשרי נטלו כל חכם לב ממשה את הזהב במנין ובמשקל, ובט"ו התחילו לעשות ²⁵⁸, ואז חזרו ענני כבוד ²⁵⁹, ולכך אנו עושין סוכות בט"ו בתשרי